ISSN 0203-9494. ПРОБЛЕМИ СЛОВ'ЯНОЗНАВСТВА, 2024, випуск 73, с.191–198.
PROBLEMS OF SLAVONIC STUDIES, 2024, issue 73, pp.191–298.

УДК 81'42 DOI:
10.30970/sls.2024.0.4844

МІЖМОВНІ ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ОМОНІМИ НА РІВНІ НАВЧАННЯ А2-В1

Наталія СИДЯЧЕНКО

Київський національний лінгвістичний університет,
вул. Велика Васильківська, 73, Київ, 03150 (Україна)
Кафедра східної і слов'янської філології
e-mail: burlajnata@gmail.com

У статті розкривається методика викладання студентам-полоністам явища лексичної міжмовної польсько-української омонімії на рівні вивчення мови А2–В1. Доводиться, що студенти, які вже володіють знаннями з лексикології про полісемію і полісеми, можуть закріплювати їх також на заняттях практичного курсу польської мови через аналіз семантичної структури лексичних міжмовних омонімів, що здебільшого є полісемами. Вказано на корисність визначення мотивації їх значень, на несиметричність семантичної структури таких лексем через різницю лише в одному або в кількох значеннях. Логічним продовженням є вправи із визначення етимології симетричних за формою слів, завдяки чому студенти залучаються до самостійної праці не лише з тлумачними словниками, а й із етимологічними лексикографічними джерелами польської і української мов, виробляючи відповідні уміння і навики. Ілюстраціями запропонованого аналізу послугували міжмовні омоніми, засвідчені у підручнику практичного курсу польської мови відповідного рівня.

Ключові слова: міжмовні польсько-українські омоніми, полісеми, семантична структура слова.

Проблема навчання міжмовної польсько-української омонімії на рівні А1 уже порушувалась автором цієї статті (Сидяченко, 2010, с. 503–512). Дана розвідка є продовженням – з перервою майже у півтора десятиліття – колишнього зацікавлення такою проблематикою. Цього разу увага зосереджена на міжмовних омонімах, які трапляються у вивченні польської мови на наступних рівнях А2-В1. Матеріалом для розвідки послугували лексеми, засвідчені у підручнику "Krok po kroku. Polski. Poziom 2" Івони Стемпек та Анни Стельмах (Stempek, Stelmach, 2013).

Автор не ставить за мету множення чи поглиблення наявних класифікацій міжмовних лексичних омонімів. Це питання вже доволі ґрунтовно розроблене в українській полоністиці, наприклад у статтях М. Беднаж (1999) та Б. Щербини (2023). На основі вже опрацьованих класифікацій, зокрема за частинами мови, за етимологічним принципом (гомогенні, гетерогенні омоніми) тощо, розкриваються методика та прийоми викладання проблеми міжмовної лексичної омонімії студентам у практичному курсі польської мови відповідного рівня.

© Сидяченко, Н., 2024

На рівні А2–В1 студенти-полоністи вже освоїли курс історії польської мови, який дає, зокрема, розуміння причини наявності у споріднених мовах значної кількості слів "симетричних за формою, але несиметричних за значенням" (Щербина, 2023, с. 125), усвідомлення того, що в польській і українській мовах, крім випадкових збігів за формою різних за походженням і значенням лексем, функціонують лексеми, що мають спільного пращура, який зазнав різної історії розвитку в кожній мові. Адже споріднені слов'янські мови, польська й українська, давно відокремились, розійшлися, і протягом століть їхні первісно однакові слова пройшли самостійний шлях розвитку в кожній мові, відтак, однакові значення споріднених лексем доповнилися новими, своєрідними.

Згідно з програмою, на цьому етапі навчання студенти вже засвоїли також курс лексикології польської мови, отримавши знання про види полісемії: радіальну, ланцюгову, змішану (Krawczuk, 2011, s. 67–76), тому можуть і повинні закріплювати ці знання на практиці, виконуючи вправи, використовуючи лексикографічні джерела, визначаючи особливості семантичної структури подібних за формою лексем, розглядаючи їх однакові і відмінні, власне омонімічні значення. Цікавими з цього погляду є не лише лексеми спільного походження, а й запозичення, що теж мають своєрідний розвиток у кожній мові.

Перекладання текстів із міжмовними омонімами, створення речень із різними значеннями полісемічного слова – такі види вправ мають доповнювати роботу студента із лексикографічними джерелами.

У підручнику "Krok po kroku. Polski. Poziom 2", який став матеріалом для нашої розвідки, наведено майже шістдесят нових на цьому рівні вивчення мови польсько-українських міжмовних омонімів, переважна більшість яких є омонімічними лише в одному зі значень. Для усталення значень використано дефініції тлумачних словників польської та української мов (*Словник української мови: в 11 т.*, 1970–1980; Doroszewski, W., Słownik języka polskiego: w 11 t, 1958–1969; Українсько-польський словник міжмовних омонімів і паронімів. Кононенко, Співак, 2008).

Серед іменників виділені такі лексичні одиниці:

artysta – не лише артист, як у польській мові, а й 'митець', 'художник';

dyspozycja – не диспозиція ('розташування'), а 'розпорядження';

hasło – не завше гасло, а й 'словникова стаття';

jagody – не всі ягоди, а 'чорниці';

karton – не просто 'картон', а 'коробка' з картону;

kawaler – не 'залицяльник', а 'неодружений чоловік';

kuchenka – не кухонька, а 'плита';

kominek – не маленький комин, а 'камін';

kostka – не 'кістка', а 'предмет у формі кубика';

odprawa – не 'відправлення', а 'реєстрація';

podchody – не лише множина слова підхід, а й 'спортивна гра на відкритій місцевості';

posiłki – не посилки, а 'харчування';

rutyna – не рутина ('шаблон', 'банальність'), а 'навик', 'вправність';

stok – не стік, а 'схил' (гори, пагорба);

tabliczka – не завше табличка, а може бути 'плитка' (шоколаду);

taras – не Тарас, а 'тераса';

warsztat – не верстат, а 'майстерня', 'заняття';
wypadek – не просто випадок, а частіше 'нещасний випадок', 'аварія';
zakaz – не застаріле або суржикове 'замовлення', а 'заборона';
zatrudnienie – не 'утруднення', а 'працевлаштування'.

Міжмовні омоніми помічені також серед дієслів:
cierpieć – це передовсім 'страждати', а не 'терпіти';
hodować – можна тварин, але це означає не 'годувати', а 'розводити';
martwić się – не 'мертвіти', а 'переживати', 'турбуватися';
nawiązywać – це не тільки нав'язувати, а й 'посилатися', 'основуватись на';
obsadzać – не тільки обсаджувати, а й 'надавати посаду, роль';
przemierzać – не лише перемірювати, а й 'долати відстань';
przepadać – може бути й пропадати, а ще 'дуже любити';
spotykać się – це однозначно не спотикатися, а 'зустрічатися';
ściągać – може означати і стягати, а ще 'списувати';
troszczyć się – не трощитися, а 'піклуватися';
wstrzymać – не 'стримати', а 'зупинити';
zakładać – закладати, й 'одягати';
zaskoczyć – не тільки заскочити (кудись), а й 'здивувати', 'справити несподіванку';
zatankować – не пов'язане з танком, бо це 'заправити' (бензином машину);
zawiesić – завісити, але частіше 'призупинити';
zapowiadać – заповідати, а ще 'оголошувати', 'попереджувати'.

Польські підручники типу "Krok po kroku", за якими навчають полоністів в українських вишах, розраховані на універсального, інтернаціонального користувача, недарма його герої – представники різних національностей: японка, німець, англійка, іспанець, тому на явище польсько-української міжмовної омонімії у них не звернено уваги, хоча, як було продемонстровано, nolens volens воно наявне. З огляду на це, використовуючи даний підручник у навчанні українців, варто приділяти додаткову увагу явищу лексичної міжмовної омонімії, адже міжмовні омоніми часто призводять до помилок у сприйнятті і мовленні, а також нерідко до неправильного перекладу (Lipiński, 2000, с. 107–108). Зазвичай, контекст уживання робить їх зрозумілими, утім, і контексту часом буває недостатньо. У пастки міжмовних омонімів здебільшого потрапляють неуважні, недосвідчені перекладачі. У таких ситуаціях підступні друзі перекладача, як прийнято називати міжмовні омоніми, спричиняються до спотвореного, часто кумедного перекладу. Приклади такого некоректного перекладу особливо доцільно наводити студентам, оскільки вони добре запам'ятовують такі приклади і стають більш уважними до можливих пасток міжмовної омонімії.

Кумедний випадок трапився у тексті передмови до перекладу поеми Антонія Мальчевського "Марія". В українській версії передмови перекладач переплутав *жука* зі *студентом*. Це сталося через те, що в польській мові історизмом **żak** у середньовіччі називали учнів або студентів. Українською його можна передати застарілим **спудей**. Польський автор ужив цю лексему у формі демінутива **żaczek** у контексті такого змісту: всі полюбили малого Антонія, коли він навчався у Кременецькому колегіумі, *від ректора до найменшого спудея*. Польською відповідно: "do najmniejszego żaczka". Якби писалося через -u- , то було б **żuczka**. Проте перекладач, знехтувавши логікою і графікою, зробив із *żaczka żuczka* і переклав: "Всі полюбили малого Мальчевського – від ректора до найменшого *жучка*!".

Дуже не пощастило двомовній збірці віршів Яна Пєкла "Світ за поворотом" в українських мовних шатах. Більшість польсько-українських омонімів і паронімів, задіяних у поезіях, перекладачка передала неправильно. Наприклад, у вірші "З подорожей Одіссея", де йдеться про те, як юний коханець мандрує (тому його й названо Одіссеєм) трамваєм через увесь Краків щовечора до коханої, а щоранку повертається:

Miasto	Місто
jest naszym zmęczeniem	наша втома
w kąciku oczu	в кутиках очей
drzemie sen	дрімає сон
trzask drzwi	скрип дверей
pierwszy	перший
ranny Odyseusz	*поранений Одіссей*
wsiada w tramwaj	сідає в трамвай
autobus	автобус
idzie	їде
ulicą miasta	вулицею міста
w dzień	вдень.

Юнак повертається вранішньою порою (до речі, їде вранці у – кого, що? – у день, а не – коли? - вдень), тому він *ranny ptaszek* – це усталений зворот, який означає 'особа, що полюбляє рано вставати', у нас таких називають *жайворонками*. У контексті вірша нема значення, чи він полюбляє рано вставати чи мусить. Для вдумливого читача важливим є те, що усталений зворот *ranny ptaszek* трансформовано у словосполучення *ranny Odyseusz*, чим підкреслено ранковий час повернень від коханої. Тому ознака, названа епітетом *ranny*, повинна бути перекладена як *ранній*, у перекладачки ж він – *поранений*. Отак горе-перекладачі не раз примушуть знавця мови посміятися, а того, хто не володіє мовою оригіналу, сприйняти текст спотворено.

У згаданому підручнику наведені також прикметники–міжмовні омоніми:

bieżący – не той, що біжить, не рухомий, а 'поточний', скажімо, rok;

bystry – не завше швидкий, а 'розумний', 'кмітливий';

cywilny – не завше цивільний, може бути 'сімейний' (стан);

inteligentny – передовсім 'розумний', а не інтелігентний;

niewidomy – схоже на невідомий, але це 'незрячий';

roztrzepany – не розтріпаний, а 'неуважний', 'забудькуватий';

rzetelny – не старанний, ретельний, а 'чесний';

sprytny – не 'вправний', а 'кмітливий';

systematyczny – не систематичний, 'упорядкований', а 'старанний';

wygodny – не вигідний, а 'комфортний'.

Кілька міжмовних омонімів помічено також серед інших частин мови:

oczywiście – не лише 'очевидно', а й 'звісно';

piechotą – не піхотою, а 'пішки';

wolno – не лише вільно, а й 'повільно';

dlatego – не для того, а 'тому'.

Серед міжмовних омонімів трапляються запозичення, наприклад: *artysta, dyspozycja, kawaler, rutyna, warsztat, zatankować, inteligentny, systematyczny*. Їхні семантичні структури демонструють різний розвиток значень слів іншомовного походження у двох мовах, наприклад:

артист, artysta – запозичення з французької мови (тут і далі етимологія наводиться за: Brückner, 1970), що в польській мові означає 'митець, художник, людина, яка займається творчістю в галузі якого-небудь мистецтва'. В українській мові це загальне значення зазнало звуження – 'виконавець ролі в театрі, кіно';

диспозиція, dyspozycja – походить від латинського dispositio 'розташування', 'розпорядження';

кавалер, kawaler – запозичення з італійської мови, де означає 'вершник, кавалерист'; 'кавалер ордена'; 'рицар'. Переносні метонімічні значення – польське 'неодружений чоловік' і українське 'залицяльник', мабуть, наші мови з часом виробили самостійно;

рутина, rutyna – походить від французького 'навик, вправність', його й запозичила польська мова, натомість, в українській мові шляхом метонімічного переносу самостійно розвинулося значення 'буденність, банальність', адже звички виробляються щоденними вправами;

верстат, warsztat – німецьке за походженням слово, яке означає 'машина для оброблення матеріалів', що й запозичила українська мова, у польській мові відбулося розширення значення – 'приміщення, у якому ця машина міститься' і далі метафорично – 'заняття';

танк, tankować – походить із англійської мови, означає 'бак, цистерна', 'танк'. Українська мова запозичила слово танк лише як назву військової машини, а польська – запозичила дієслово метонімічного значення 'наповнити бак, цистерну';

інтелігентний, inteligentny – походить із латинської мови, де означає 'розумний', в українській мові воно звузило значення до назви прошарку населення на відміну від прошарків/класів селян і робітників, очевидно, під впливом російської мови у радянський час;

систематичний, systematyczny – походить від грецького слова *система* зі значенням 'ціле, з'єднання, множина взаємопов'язаних елементів'. Очевидно, семантика польського прикметника 'старанний' шляхом метонімічного переносу (старанний все робить системно) утворилося вже самостійно;

тарас, taras. Слово латинського походження taras; має випадковий збіг із іменем Тарас. Мінімальний контекст і різна графіка допомагають уникнути непорозуміння щодо його вживання і значення. Є прикладом гетерогенних омонімів.

Цікаво простежити наслідки зіставлення семантичної структури низки омонімів польської й української мов спільнослов'янського походження, доповнені етимологічними розвідками.

Наприклад, *zatrudnienie* має в польській мові два значення – 'працевлаштування' і 'загальна кількість місць праці чи працівників' (тут і далі польські значення даються за: Doroszewski, 1958–1969.). Подібний за формою український іменник *утруднення* має значення 'перешкода, яку переборюють з труднощами' або 'створення комусь такої перешкоди' (тут і далі значення подаються за: *Словник української мови: в 11 т.*, 1970–1980). Польський іменник *zatrudnienie* походить від *trud*, в основі українського *утруднення* лежить лексема *труднощі*, яка, своєю чергою, походить від *труд*, адже щоб подолати труднощі, слід докласти труду. Згідно з етимологією (тут і далі етимо-

логію слів подано за: Brückner, 1970), лексема *труд* є праслов'янською (а ймовірно, ще й індоєвропейською), що містить корінь *tr – 'терти'. Упродовж століть *труд* і *труднощі* розійшлися за значеннями і спричинилися до міжмовної омонімії в сучасній польській та українській мовах. Принагідно варто згадати також прислівник *trudno*, який у значенні 'нічого не вдієш' є омонімом до українського *трудно*. У *trudno* закріпилась ознака 'непереборні труднощі'.

Польський іменник *posiłki*, що означає 'харчування', і український *посилки* є прикладами гетерогенної омонімії, адже в основі їх лежать різні слова, різні давні корені. *Posiłki* – слово, утворене від *posilać się*, тобто первісно 'набрати сили', подібно в українській мові *підкріпитися* 'набрати кріпості'. Тобто, *posiłki* походить від слова сила/siła, що є праслов'янським та, ймовірно, виводиться з іє. кореня *seu – 'направлятися, доставати'. Натомість, *посилка* утворене від *слати, посилати,* теж дуже давнього за походженням слова, яке не має загальноприйнятої етимології, можливо, споріднене з 'жертвувати'.

Українське дієслово *годувати* має значення 'давати кому-небудь їжу', 'утримувати кого-небудь', 'бути джерелом засобів до існування', польське *hodować* – 'опікуватися зростанням і розвитком тварин і рослин'. Це лексеми, що виникли в результаті різного розвитку семантичної структури одного слова, тобто гомогенні омоніми. Спільний пращур має праслов'янське походження, ймовірно, це *godъ* у значенні 'свято', 'святковий бенкет', порівн. польське *gody*. Отже, у польській мові давнє дієслово звузило його спершу до годування тварин, а потім розширило до значення 'догляд за рослинами і тваринами взагалі'. В українській мові семантична структура дієслова розвинулася від 'давати їжу' до узагальнення 'утримувати когось'.

Польське дієслово *martwić się*, що нині означає 'сумувати з якогось приводу, непокоїтись про когось, щось', вживалось у значені 'робитися мертвим', походить від іє. *mar 'вмирати'. Перенос, очевидно, відбувся метонімічно, за схемою 'позбавляти себе життєдайної енергії через непокій'. Порівняйте усталені вислови: умирати за кимось від любові, умирати зі страху тощо. Українське дієслово *мертвіти* подібного до польського переносного значення не розвинуло.

Різним є значення прикметників *ретельний* і *rzetelny*. *Ретельний* – це той, 'який виявляє старанність, сумлінність у чому-небудь', 'який виконує все точно, пунктуальний', 'здійснюваний старанно, уважно, сумлінно'. Натомість, *rzetelny* означає 'який належно виконує свої обов'язки', 'який відповідає вимогам', 'згідний із правдою'. Отже, в польській мові сумлінність концептуалізовано в цьому слові як нормальну рису. Розвиток значення відбувався ланцюгово: 'відповідає вимогам, зразкові', отже, 'слушний, правдивий' – відтак, 'схожий на зразок', тобто, відбувся метафоричний перенос. В українській мові таке метафоричне значення не розвинулося, *ретельний* має лише значення 'старанний'. Етимологічний словник кваліфікує *ретельний* як запозичення з польської мови, лексема походить від *zrzeć 'дивитися, спостерігати', порівн. укр. зріти, тобто *ретельний* – 'сумлінний, акуратний' – первісно називає рису, видиму для зору.

Прикметники *розтріпаний* і *roztrzepany*. Відповідно до тлумачного словника польське слово означає і 'розтріпаний', і 'неуважний, хаотичний'. Друге значення явно є метафоричним: так як хаотичним є розтріпане волосся, так хаотичною, незібраною, неуважною є людина в певному стані або за своїм характером. *Розтріпаний* українською мовою означає 'розпатланий', 'неохайний', 'нечепурний' – стосується лише зовнішнього вигляду, характеристикою внутрішнього стану людини цей прикметник не став.

Згідно з етимологічним словником, в основі слова лежить звуконаслідувальний іє. корінь *trep 'ступати, дріботіти'. Отже, слова *розтріпаний* і *roztrzepany* споріднені, мають дуже давнього спільного пращура, але в новішій історії свого функціонування у польській та українській мовах дещо розійшлися за значеннями.

Саме такі вправи, виконувані за допомогою тлумачних та етимологічних словників, які тепер доступні також в інтернеті, доцільно давати студентам для того, щоб вони самостійно виявляли, як виникли міжмовні омоніми: 1) на основі простого збігу форми, 2) унаслідок різного розвитку значень споріднених спільнослов'янських лексем 3) різного розвитку значень запозичених лексем. Вказані завдання варто доповнювати вправами на двосторонній переклад речень із міжмовними омонімами для закріплення знань щодо їхньої семантики і вживання.

Список посилань

Brückner, A., 1970. *Słownik etymologiczny języka polskiego*.Warszawa: Wiedza Powszechna.

Bańko, M., red., 2000. *Inny Słownik Języka Polskiego: w 2 t*. Warszawa: PWN.

Krawczuk, A., 2011. *Leksykologia i kultura języka polskiego*. T. 1. *Leksykologia, frazeologia, leksykografia*. Podręcznik dla szkół wyższych. Kijów: INKOS.

Lipiński, K., 2000. *Vademecum tłumacza*. Kraków: IDEA.

Doroszewski, W., red., 1958–1969. *Słownik języka polskiego*: w 11 t. Warszawa: PWN.

Stempek, I. i Stelmach, A., 2013. *Krok po kroku. Polski. Poziom 2*. Seria podręczników do nauki języka polskiego dla obcokrajowców. Kraków.

Tabakowska, E., red., 2001. Co zawierają słowa: leksykologia. W: *Kognitywne podstawy języka i językoznawstwa*. Kraków, s. 45–71.

Беднаж, М., 1999. Із спостережень над польсько-українськими міжмовними омонімами. *Наукові записки Кіровоградського педагогічного університету ім. В. Винниченка. Серія: Філологічні науки*, 20. Кіровоград, с. 152–161.

Кононенко, І. і Співак, О., 2008. *Українсько-польський словник міжмовних омонімів і паронімів*. Київ: Вища школа.

Сидяченко, Н., 2010. З досвіду навчання міжмовної польсько-української омонімії. В: *Київські полоністичні студії*, 16. Київ, с. 503–512.

Словник української мови: в 11 т., 1970–1980. Київ: Наукова думка.

Щербина, Д., 2023. Основні критерії класифікації міжмовних омонімів у сучасній лінгвістичній науці. *Нова філологія*, 90, с. 125–133.

References

Banko, M., ed., 2000. *Another Dictionary of the Polish Language: in 2 volumes.* Warsaw: PWN. (In Polish)

Bednaj, M., 1999. From observations on Polish-Ukrainian interlingual homonyms. *Scientific notes of the Kirovohrad Pedagogical University. Series: Philological sciences*, 20. Kirovohrad, pp. 152–161. (In Ukrainian)

Brückner, A., 1970. *Etymological dictionary of the Polish language*. Warsaw. (In Polish)

Dictionary of the Ukrainian language: in 11 volumes, 1970–1980. Kyiv: Naukova dumka. (In Ukrainian)

Doroshevski, W., ed., 1958–1969. *Dictionary of the Polish language: in vol. 11*. Warsaw: PWN. (In Polish)

Kononenko, I. and Spivak, O., 2008. *Ukrainian-Polish dictionary of interlingual homonyms and paronyms*. Kyiv: Vyshcha shkola. (In Ukrainian)

Kravchuk, A., 2011. *Lexicology and culture of the Polish Language*. V.I. Lexicology, phraseology, lexicography. Textbook for higher education institutions. Kyiv: INKOS. (In Polish)

Lipinski, K., 2000. *Translator`s vademecum*. Cracow: IDEA. (In Polish)

Stempek, I. and Stelmakh, A., 2013. *Step by step. Polish. Level 2. A series of textbooks for learning Polish for foreigners*. Cracow. (In Polish)

Shcherbyna, D., 2023. Basic criteria for the classification of interlingual homonyms in modern linguistic science. *New philology*, 90. pp. 125–133. (In Ukrainian)

Sydiachenko, N., 2010. From the experience of learning interlingual Polish-Ukrainian homonymy. *Kyiv Polonist Studies*, 16. Kyiv, pp. 503–512. (In Ukrainian)

Tabakovska, E., ed., 2001. What do words contain: lexicology. In: *Cognitive foundations of language and linguistics.* Cracow, pp. 45–71. (In Polish)

INTERLINGUAL POLISH-UKRAINIAN HOMONYMS AT THE LEVEL OF STUDY A2-B1

Nataliia SYDIACHENKO

Department of Oriental and Slavic Philology
73, Velyka Vasylkivska St., Kyiv, 03150 (Ukraine)
Kyiv National Linguistic University
e-mail: burlajnata@gmail.com

Abstract

Background: The issue of interlingual Polish-Ukrainian homonymy has already been thoroughly developed in Ukrainian Polish studies, for example by M. Bednaj (1999) and B. Shcherbyna (2023). At one time, we also addressed the problem of teaching interlingual Polish-Ukrainian homonymy (Sydiachenko, 2010, p. 503–512) at the A1 level. This article is a continuation of the previous interest in this issue.

Purpose: The material of the article was the homonymous lexemes recorded in the textbook "Step by step. Polish. Level 2" by Yvonne Stempek and Anna Stelmach. Our goal is not to multiply or deepen existing classifications of interlingual Polish-Ukrainian lexical homonyms. Based on already developed classifications, in particular, by parts of speech, by etymological principle (homogeneous, heterogeneous homonyms), attention is paid to the methodology and techniques of teaching the problem of interlingual homonymy to students within the framework of a practical course of the Polish language at the A2-B1 level.

Results: Students should pay special attention to those lexemes that are interlingual homonyms in only of one of their meanings. At the level of education A1-B2, already acquired knowledge of polysemy and polysemes should also be consolidated in the practical course of the Polish language through special exercises on the etymology of newly learned words, analysis of their modern semantic structure and comparison with the meanings of lexemes similar in form in Ukrainian language.

Key words: interlingual Polish-Ukrainian homonyms, polysemes, semantic structure of the word.